

OBRĘCZENIE (4) *sb n*

o oraz pierwsze e jasne; końcowe e z tekstów nie oznaczających é.

sg *N* obręczenie (3). ◊ *G* obręczeniã (1). ◊ [*L* obręczeniu.]

Sł stp notuje, *Cn brak*, *Linde XVI w. s.v. obręczyć się*.

Złożenie prawnego zobowiązania, obietnica, przyrzeczenie, poręczenie; *cautio, promissio BartBydg* (4) : *Cautio, d(icitu)r breve cirographum, zapisz, quoties quis securus redditur de eo, quod sibi debetur, zaręczenie na czas; scriptum seu carta, napisz, vel promissio, ex qua indicitur firma obligatio a fideiussoribus et pignoribus, obręczenie, rąkoyemstvo, slyvbowanye BartBydg 25; POSSESSIAE, y dobrã/ y pieniądze dotalitij nomine, Káncellária Ziemfka trzyma áże do obręczenia. SarnStat 636.*

Wyrażenie: »obręczenie gwaru« (2): Gwar iáko bywa czynion. LXXIX. Co známionuie Gwar. tamże. Obreczenie Gwaru wymyflone: támże. O Odpowiedzi. támże. GroicPorz oov [idem] v3; [Po którym gwarze/ y po obręczeniu iego/ vczyniłby taką odpowiedź SzerbSpecSax 143 (Linde s.v. obręczyć się)].

Synonimy: rąkoyemstvo, słubowanie, zaręczenie.

Cf **OBRĘCZYĆ**